

JOSTUN ADORETSUA

SASI-ARTEAN

Jostun bat bere erritik beste batera joaten ei zan. An astebete egin, eta larunbatean etxera.

Etixeruntz etorren bein, kaka egiteko gogoia etorri jakon, eta orretan asi zan, bide-bazterrean.

Orduko aldietan, gizonetzkoak be andrazkoak lez, atzetik tiranteak erabilten ei ebazan. Eta jostun orri, bere gauza ori egiten egoen bitartean, tirante areitatik sasiak oratu eutsoen eta gau osoa emon eban jostunak:

Itzi naizue... itzi naizue! —esan eta esan.

Urrengo goizean, inguruetara begiratu... ta sasia zala ikusi ebanean, artaziak gerritik atara, eta rrast, ebagi ei eban.

Gizona izan ba'litz, bardin egingo neutso-esan eban orduan jostunak.

LAPURRAK

Gero, goizean etxeratu zanean, andreak:

Au gizona! Bart gau osoan emen egon nok i noz agertuko...

Bai, etorriko nintzonen, bai. Baiña, zazpi lapurrek urten jausten.

Dirua be kendu daue, beraz?

Niri dirua kendu?... Artaziak eskuan daukadazan artean... ezta!...

Ik orrenbeste adore? Ago isillik... ago isillik!

Bai, niri tresna oneik eskuan dodazan arte, ezer kentzekorik ez don iñor.

ANDRAZKO MAIÑAK

Urrengo astean, osteria be, joan zan aste guztirako. Larunbat arratsaldean, bere emaztea urten jakon bidera, eta gizon batena zirudian abots lodiaz, esan eutson:

Geldi or!... Ona diru orreik!

Jostun gizajoak, bestea lapurra zalakoan, oso osorik emon eutson katanarrua.

Eta ortxe egon geldirik, nik esan arte.

Eta lapurtzako emaztea bere etxe ondora eldu zanean:

Erdu orain!

JOSTUNAREN ZORIA

Eta gizona etxeratu zanean, emazteak barriro, baiña orain betiko abots meaz:

Baiña, gizona, gizona!... Ori dok gizon baten itxurea!...

Bai, motiboa bere ba jaukanat. Lapurrak urten jausten.

Lapurrak?... Eta dirurik kendu daue?

Bai, enetxoa! Eta arin kendu be!

Eta ez al jak besterik ezer jazo?

Baita, geiago bere!

—Zer geiago egin daue... zer?

Eperdian mun emomazo.

A demoñino esto ziria!... Ni nintzoan lapurtzako ori, ni, ni...

Bai, eta eperdian mun emotean, ire puts-atsa iruditu jatanan.